

Анастасія Бордюк

Науковий керівник:

к. п. н., доц. Макаренко І.Є.

ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ЗНЗ

Сучасне суспільство надто швидко змінюється, людині доводиться постійно стояти перед вибором, знаходити оптимальні рішення відповідно до швидкозмінних умов життя. Сучасна школа – це місце, де дитину не тільки навчають, але й займаються її особистісним розвитком, виявляють творчі здібності, виховують самостійність. Кожен учень повинен бути готовий до подальшого життя, й, водночас, саме він має: вміти планувати свої дії на кілька кроків вперед, аналізувати ситуації, робити висновки, приймати правильні рішення, швидко адаптуватися до різних умов життя.

Як стверджував П. Блонський: «Завдання школи – навчити жити, наша школа – школа життя. Ми повинні виховувати людину, здатну створити своє власне життя, здатну до самовизначення» [2].

Нині, у сучасному навчально-виховному процесі, актуальною постає проблема розвитку творчих здібностей учнів, навчання їх творчо і критично мислити, формування креативної особистості кожної дитини. Водночас, особлива роль у реалізації розвитку творчих здібностей належить педагогічним технологіям.

Виокремлюють п'ять видів діяльності вчителя на уроці, які вважають сприятливими для творчого розвитку учнів: діяльність, що мотивує учнів до процесу навчання та сприяє розумінню ними його значення для особистісного розвитку; діяльність, що цілеспрямовує, орієнтує учнів на мету і результат, який треба отримати, спрямовує їх увагу на зміст і значення творчої діяльності, яку вони виконують; діяльність, що індивідуально диференціює учнів, розвиває різні рівні можливостей учнів, не обмежує їх у часі, стимулює всіх до відповідей; діяльність, яка організує колективну творчу діяльність учнів забезпечує організацію групових форм творчої навчальної діяльності; діяльність, яка організує контрольну-оцінювальну діяльність учнів [3, с.173-174].

Окрім цього, важливим аспектом творчого розвитку учнів є забезпечення спеціальних психолого-педагогічних умов, створення атмосфери співтворчості та співробітництва.

Для того, щоб кожна дитина мала змогу розвинути свої творчі здібності, необхідно перетворити кожний урок у школі в урок мислення-спілкування, де істина зароджується у палкій суперечці, у діалозі, під час якого важливо навчити кожного учня міркувати, знаходити нові

оригінальні рішення і отримувати задоволення від навчання. На уроці потрібно застосовувати творчі завдання, що складають систему, яка надасть можливість урізноманітнити творчу діяльність учнів і забезпечити перехід від репродуктивних, формально-логічних дій до творчих. Кожен учитель повинен пам'ятати, що творчі завдання забезпечують швидке набуття знань і вмінь, велике значення тут мають пізнавальні процеси: пам'ять, увага, уява, фантазія [1, с.14].

Досить важливим є: навчати і одночасно виховувати дітей, навчати й одночасно розвивати їх здібності. Як влучно зазначав В. Сухомлинський: «Вчіть дитину вдивлятися у звичне – і вона побачить несподіване. Вчіть дитину вдивлятися у негарне – і вона побачить ціле. Вчіть дитину вдивлятися у мале – і вона побачить велике» [1, с.18].

Один зі шляхів розвитку творчих здібностей – це залучення дітей до продуктивної творчої діяльності. Творча діяльність – це здатність створювати своє, оригінальне, вираження свого «Я», потреба особистості в самореалізації. Серед складних характеристик творчого процесу виділяють найбільш істотні й значущі, це – здатність бачити цікаве, надзвичайне у звичайному житті, у найбуденніших фактах. Раніше такі здібності вважалися притаманними тільки «обраним» людям, але вже зараз доведено, що такі задатки властиві кожному, потрібно лише зуміти їх розвинути, впливаючи на емоційну сферу [1, с. 19].

Найефективнішим методом творчого мислення є розвивальна гра. Дослідження психологів свідчать, що продуктивному творчому мисленню сприяє оволодіння спеціальними прийомами, такими як виокремлення протилежних властивостей, пошук аналогій, асоціювання понять, постановка запитань, переформулювання, генерування ідей, комбінування тощо. Саме завдяки цим прийомам дитина навчається творчо мислити, розв'язує складні проблеми в різних сферах діяльності, розвивається [1, с. 22-23].

Таким чином, проблема розвитку творчих здібностей школярів в умовах сучасного ЗНЗ є водночас і актуальною, і важливою щодо формування креативної особистості учнів. Акцентування уваги вчителів щодо можливостей впровадження та реалізації основних шляхів забезпечення розвитку творчого потенціалу школярів є запорукою досягнення ефективності навчально-виховного процесу у навчальному закладі.

Список використаних джерел:

1. Крилевець М.П. Методи і прийоми розвитку інтелектуальних і творчих здібностей учнів початкових класів: методичний посібник / М.П. Крилевець. – Полтава: ПОІППО, 2009. – 92 с.

2. Проектна система як один із засобів творчого розвитку особистості [Електронний ресурс]. – Режим доступу онлайн: <http://5fan.ru/wievjob.php?id=55340>

3. Сисоєва С.О. Основи педагогічної творчості: підручник / С.О. Сисоєва. – К.: Міленіум, 2006. – 344 с.

Євгенія Бородієнко

Науковий керівник: к.п.н., доц. Паладьєва А.Ф.

ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АБРЕВІАЦІЙ ЯК СПОСОБУ СЛОВОТВОРУ У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Протягом останніх років можна помітити чималі зміни, що відбуваються в англійськомовних країнах на рівні суспільства, нації, а також мови. Разом з формуванням у суспільстві нових політичних, економічних і культурних відносин та утворення різного виду нових інституцій і організацій, з'являється нагальна потреба постійного поповнення лексичного фонду англійської мови, як одного з різновидів словотвору. Дослідження проблем аббревіації є досить фрагментарними, скорочені лексичні одиниці в багатьох відношеннях залишаються загадкою в лінгвістичному плані, оскільки стосовно них доводиться розглядати під специфічним кутом зору проблема морфема. Цією складністю пояснюється розбіжність у поглядах, а часом і суперечливий підхід до скорочених лексичних одиниць. Аббревіація як специфічне мовне явище в сучасних мовах привертала увагу багатьох вітчизняних та зарубіжних дослідників Д. Алексєєва, Л. Бойченко, Є. Волошина, О. Мацько, В. Павлова, Т. Пайлза, М. Сегалія, М. Сердюк, Р. Уельза, О. Есперсена та інших.

Метою нашої публікації є розглянути процес аббревіації як способу словотвору в сучасній англійській мові.

У визначенні поняття «аббревіатура» існує два підходи: широкий і вузький. Згідно з першим, аббревіатурою – будь-яка мовна одиниця, що виникла в результаті того чи іншого виду скорочення і, відповідно, стисло виражає загальне значення. У вузькому ж сенсі аббревіатурою визнається іменник, що складається із зрізаних основ, які входять у вихідне словосполучення. [4]

Сучасні дослідники неоднозначно тлумачать поняття «аббревіація» і «аббревіатура» у словотворі. Аббревіація об'єднує два зворотні процеси: перший – це процес словотворення і пов'язане з ним поняття «спосіб словотворення», яким оперують науковці; другий – це об'єднання скорочених компонентів у єдине ціле, тобто складання. Практичне застосування аббревіації проявляється у скороченні довгих мовних формул і згортанні їх у семантичну єдність – аббревіатуру. Це порівняно новий